

Kitchen Princess

Ruoalla sydänsuruja vastaan

TEKSTI: Niina Enqvist

INFO

ALKUPERÄISNIMI: Kitchin no ohime-sama
TEKIJÄ: Natsumi Ando, Miyuki Kobayashi
ALKUPERÄISLAITOS: Kodansha
2005 JULKAISIJA: Egmont Kustannus
KÄÄNNÖS: Suvi Mäkelä
IKÄSUOSIUS: 10
KIELI: Suomi
NETISSÄ: www.egmontkustannus.fi
LUETTU: 1/10

Shojo-sarjojen faneille tarjotaan kesäluemiseksi kokkausta, koulu maailmaa ja rakkaushuolia yhdistelevä, kuvittaja **Natsumi Andon** ja käsikirjoittaja **Miyuki Kobayashin** yhteistyönä syntynyt *Kitchen Princess*. Andon muista töistä on aikaisemmin suomennettu *Horoskooppimysteerit*, Kobayashi puolestaan on aikaisemmin työskennellyt mangan parissa käsikirjoittamalla **Yui Ayumin** myöskin ruokamaailmaan sijoittuvaa *Delicious!*-sarjaa. Japanissa lukijoiden suosikeiksi nousevat ruokamangat yhdistelevät onnistuneesti ruoanlaittoa ja ihmisuhteita, eikä *Kitchen Princess* ole poikkeus.

Sarjassa seurataan idyllisessä orpokodissa Hokkaidolla kasvanutta Najika-tyttöä, joka lähtee Tokion metropolin sykkeeseen etsimään salaperäistä poikaa, joka pelasti Najikan hengen tämän ollessa lapsi. Vanukasprinssiä kutsumansa pojan jäljille Najika pääsee pienen hopeisen lusikan avulla, jota koristaa Seika-akatemia logo. Tyttö ansaitsee opiskelupaikan huippukouluun ja saa näin mahdollisuuden seurata vanhempiensa jalanjälkiä huippukokiksi sekä etsiä salaperäisen

vanukasprinssinsä. Akatemiaan sopeutuminen ei suju Najikalta ongelmitta, sillä tytön pääsy erikoisluokalle aiheuttaa närää muissa huippulahjakkaissa oppilaissa, joiden mielestä tytön tulo kouluun on lähinnä pyhäinhäväisyys. Ulkopuoliseksi itsensä tunteva Najika saa lohtua koulun opiskelijaneuvoston komealta puheenjohtajalta Soralta ja tämän synkkämieliseltä veljeltä Daichilta. Vähitellen Najika alkaa löytää paikkansa koulussa yhdistämällä opiskelun ja rakkautensa ruoanlaittoon. Jottei orpotytön tulevaisuus näyttäisi liian ruusuiselta, iskevät oman lusikkansa soppaan koulun suosituin tyttö ja tämän vihamieliset ystävättären, jotka eivät katso hyvällä Najikan ystävyyttä veljesten kanssa.

Vanukasprinssiä odotellessa

Kitchen Princessissä on kaikki shojo-sarjalle tyyppilliset saippuaopperamaiset ainekset kasassa. Söpö ja herttainen orpotyttö, missio löytää lapsena tavattu sydämenvalittu, kauniita poikia, kolmiandraamaa ja elämää suurempia tunteita. *Kitchen Princessiä* voi moittia tylsyydestä, sillä sarja ei tarjoa mitään uutta, vaan tytöille suunnattuja mangoja vitsaava ennalta-arvattu on auttamattomasti huomattavissa rivien välissä. Keskenään nahistelevien veljesten taistelu kauniin orpotytön kädestä kuulostaa vähän turhankin tutulta asetelmalta ja Najikan kaipuu kadotetun rakkautensa perään ei sekään hämmästyttävä omaperäisyydellään.

Laventelitalon orpokodin asukin rakkauskielemuroista tulee väistämättä mieleen kaikkien orpojen shojo-sankaritarten äiti *Candy Candy*. Persoonattomasta alkuasetelmasta huolimatta *Kitchen Princess* tarjoaa mitä oivallisinta ja viih-

dyttävää shojoa, ja sarjan pelastavana kikkana toimii kokkaus, jonka turvin tarinaan saadaan uusia kiinnostavia juonenkäänteitä. Ruoka onkin sarjassa tärkeässä osassa, sillä päähenkilö tuo iloa kanssaihmisille valmistamiensa aterioiden avulla ja ratkoo ruoanlaiton ohessa monia ihmissuhdepuolia. Helpotusta koulussa käytäviin konflikteihin tuo Najikan työ koulun ruokalassa ja etenkin tytön rakastama kokkaus on kuvattu mangassa hyvinkin eeterisesti, mikä tuo väkisin hymyn kynnimmänkin lukijan huulille.

Koulu maailma luo hahmojen väliin jännitettä ja luokahuoneen syövereistä paljastuu monta sympaattista hahmoa vihittuja ja rakastettuja juonikkaita jultmia tyttöryhmittymiä unohtamatta. Najika hahmona ei itse pääse sarjan ensimmäisessä osassa loistamaan, vaan tyytty olemaan vanukasprinssin perään haikaileva hyväsydäminen koulutyttö. *Kitchen Princessin* sivuhahmot, etenkin veljekset Sora ja Daichi puolestaan osoittavat jo varhaisessa vaiheessa omaavansa monipuoliset persoonat ja syvällä piileviä ongelmia, joita varmasti päädytään puimaan tulevissa osissa. Ensimmäinen osa keskittyykin esittelemään tarinan alkuasetelmat ja tutustuttaa lukijalle tarinan kannalta tärkeät hahmot.

Piirtojätki on genrelle ominaisesti kaunistaa suurisilmäisine sankaritarineen, mutta monen muun shojo-piirtäjän suosimaa runsasta yksityiskohdilla leikkittelyä *Kitchen Princessissä* ei nähdä. Tyyli pysyy selkeänä ja hahmot ovat helposti tunnistettavissa. Juoni kulkee sujuvasti eteenpäin, eikä yhteen ruutuun ole tungettu liikaa menoa ja meininkiä, vaan tapahtumia viedään eteenpäin sopivalla tahdilla ilman turhaa päätöntä sähläystä. Pokkarin lopussa olevat Najikan valmistamien ruokien reseptit ovat veikeä lisä ja vaikuttavat toteuttamiskelpoisilta tarkkoine ohjeineen sekä kuvituksineen, vaikkakin painottuvat hieman jälkiruokien puolelle.

Kitchen Princess on iloinen ja viihdyttävä, juuri kuten kunnan shojon kuuluukin olla. Alituisen ongelmasta toiseen ajautuvan Najikan ja kumppaneiden edesottamuksia lukee mielellään ja manga tarjoaa leppoisaa viihdykettä kesäiltoihin. Kymmenosaisen sarjan ensimmäinen osa herättää sopivasti odotusta Najikan tulevista seikkailuista ja matkasta kulinaristisen maailman huipulle.

Arvostelu tehty sarjan ensimmäisen osan pohjalta.

LOPPUARVIO:

- + Reseptit!
- + Kaunis piirrosjätki ja sujuva dialogi
- + Tuttua ja turvallista viihdyttävää shojoa
- Sama juonikuvio nähty jo moneen kertaan

Toisaalta...

TEKSTI:
Sanni Harmanen

Tyttöjen mangojen helmasynti on niiden valtava hömppäpitoisuus. Sankaritarinien tunteita riepotellaan ja ongelmat ovat suuria, mutta koko kohellus on niin naivia ja kliseistä, ettei moista voi millään ottaa tosissaan. Lähes jokaisessa sarjassa on sitä paitsi mukana myös vakavampia teemoja, joihin pureutumalla tarina saisi huikeasti lisää ulottuvuuksia ja realismia – onhan moni päähenkilö orpo tai muuten kovia kokenut. Valitettavasti näiden aiheiden kohtalo on yleensä hukkua verenpumpauselimen läpätöksen ja jokatytön päivänunelmien sokerihöttöiseen tulvaan jääden pelkäksi koristeeksi ja näin käsittelemättä.

Kitchen Princessissä mahdollisuuteen on kuitenkin tartuttu. Ensimmäinen osa on ehtaa shojoa niin hyvässä kuin pahassa, mutta vakaville teemoille on raivattu tilaa hieman enemmän kuin moneen lajitoveriin. Koulun prinsessa Akanen ja tämän hännystelijähövin sabotasiyritykset sekä maalaistytön sopeutumattomuus elitistiluokalle pitävät mielenkiintoa yllä ja estävät kliseitä pilaamasta lukukokemusta. Ja kun jatkossa juoni tulee ilmeisesti saamaan entistä synkempiä piirteitä, en lainkaan sulje pois mahdollisuutta, että tästä kuoriutuu vielä oikein hyvä sarja.